

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 794
פירשת בשלח-שירה תשפ"ו

החלק	שבת	יום טוב	אמ"ת	רח"ק
ירושלים	16:39	17:53	18:32	
תל-אביב	16:55	17:54	18:29	
חיפה	16:47	17:53	18:30	
באר שבע	16:58	17:55	18:33	

דבר ראש הישיבה

שירו להשם!

כל הגאולה בזכות השירים • השם חיכה לשירה מבריאית העולם • זוכים אפילו לנבואה • אז למה אנחנו מחכים? • נתחיל להתפלל בניגון, ללמוד בנעימה, ואפילו להתבודד עם שיר...

העיר את כולם...

ומי לנו גדול ממלכנו אדוננו דוד שהיה קם בחצות ועסק בשירים וניגונים, כמו שכתוב בגמרא (ברכות ג, ב) בשם רב אשי ש"עד חצות לילה היה עוסק בדברי תורה מכאן ואילך בשירות ותשבחות". יהודי אחד שאל אותו, מה היה עושה כל העם בשעה שדוד היה שר, האם זה לא גרם להם לגזל שינה...? והשבתי לו, שכל העם היה מתעורר יחד עם דוד לשיר לה'!

מקום שבו טוב מאוד לשיר הוא בשעת ההתבודדות בשדה. מי שהולך עם כלי נגינה לשדה זה בודאי יפתח את ליבו בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, התבודדות עם ניגונים ושירים מעלתה יותר גבוהה מהתבודדות עם לב נשבר ובכיות, כי לשיר לה' זו המעלה הגבוהה ביותר. סיפרו לי כמה אנשים שהולכים עם כלי נגינה לשדה שזוכים להתבודדות אחרת לגמרי, אבל גם אמרו לי שבהתבודדות כזו צריכים יותר משעה אחת...

להתפלל בניגונים

גם בלימוד התורה טוב לנגן לשעת הלימוד, כי אחרת הלימוד בלי חיות ונשמה, וכן מובא בגמרא (מגילה לב, א) שעל לימוד בלי זמרה ונעימה נאמר "וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים" (יחזקאל כ.ה). הסטייפלער כותב שעם ניגון אפשר ללמוד הרבה יותר טוב וגם לעיין יותר טוב. וידועים הסיפורים על הרב אלישיב שהיה לומד שעות על גבי שעות בניגון מיוחד, היו כאלה שהיו נעמדים מתחת לביתו לשמע את הניגון. וכן רואים בחוש ששיעור בניגון ופועל הרבה יותר על נפשם של אנשים, יותר מכל שיעור – מיוחד כל שיהיה – שנאמר בלא נעימה.

כמו כן טוב רואי לכל אחד לנגן את התפילה, ולכן טוב להתפלל במניין שמתפללים בניגונים, ומחמת חשיבות העניין יש מניעות רבות להתפלל עם מניין שמנגנים את התפילה.

לסיכום אומר כי כל החיים ניסיתי לגלות מה היא מעלת וסוד השירה, שוחחתי עם הרבה אנשים, ולא קיבלתי עדיין תשובה מספקת. וגם היום, אחרי שכתבתי ספר על הניגון, אני עוד יותר מגלה שאיני יודע מה היא שירה. ומה שנותר לנו הוא לקחת את העבודה הזו בפשיטות ותמימות ולשיר להשם עם כל הלב והרגש בכל עת מצוא.

בפרשה מסופר על השירה הנפלאה ששרו משה רבנו ועם ישראל בצאתם מים סוף. מובא בספרים שהקב"ה חיכה לשירה שלהם מששת ימי בראשית, וזו היתה שירה בבחינה של רוח הקודש, בדומה לשירת הלוויים שהיו מתנבאים בשיר. [ובאמת מובא במדרש רבה (שמו"ר טו, א) על הפסוק 'וקול התור נשמע בארצנו', שכל הגאולה הייתה בזכות השירים והניגונים, מאחר שה' התאוה כביכול לשירת הלוויים לכן באה הגאולה].

ורבינו הק' כותב בליקוטי מוה"ר (תורה נ"ד): "וזה בחינת כלי זמר... שעל ידי זה שורה הנבואה על הנביאים כמו שכתוב (מלכים ב' ג) 'קחו לי מנגן'". וכמו שמרחיב הרמב"ם (יסודי התורה פ"ז ה"ד): "כל הנביאים אין מתנבאין בכל עת שירצו, אלא מכוונים דעתם ויושבים שמחים וטובי לב ומתבודדים, שאין הנבואה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות אלא מתוך שמחה. לפיכך בני הנביאים לפניהם נבל ותוף וחליל וכנור והם מבקשים הנבואה..."

שמירה מיוחדת

הזוהר הקדוש אומר, שכאשר אדם אומר שירה הוא ממתיק את כל הדינים, ולכן נעשו ניסים כאלו עצומים לישראל כאשר הם אמרו שירה על הים.

אדם שאוהב את ה', מודה לה' ושר ומנגן לה', זוכה לשמירה מיוחדת בכל מעשיו בזכות השמחה דקדושה שיש לו, ושום דבר בעולם אינו יכול להזיק לו [וצריכים לדעת שכל פעם שזוכים לשמחה בה' יש בזה בחינת ניגון, ולא חייב שזה יהיה עם שיר ממש או כלי נגינה].

אחד מהדברים היסודיים שרבינו אמר הוא שטוב לאדם שירגיל את עצמו שיהיה לו ניגון בפיו, כי יהודי אומר שירה בלא שום סיבה מיוחדת אלא מחמת התלהבות נפשו. וזה לשון רבינו ז"ל (שיחות הר"ן רעג): "טוב להאדם להרגיל את עצמו שיוכל להחיות את עצמו עם איזה ניגון, כי ניגון הוא דבר גדול וגבוה מאד מאד, ויש לו כח גדול לעורר ולהמשיך את לב האדם להשם יתברך. ואפילו מי שאינו יכול לנגן, אף על פי כן גביתו ובינו לבין עצמו יוכל להחיות את עצמו באיזה ניגון כפי שיוכל לזמר אותו, כי מעלת הניגון אין לשער!".

להזמנות: **02-6289761** / **052-7679638**

ספרו החדש של הרב ח' שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש נפתח אל הלב

איזהו מכובד

לו שוב מקרב לב על טובותיו. בפעם השלישית הכניסו לביתו, אך העני התלונן על המים שלא היו מספיק חמים ועל האוכל שלא היה מספיק מבושל...

העשיר המשיך להטיב לו גם בפעם הרביעית והחמישית, אך בכל פעם העני העיר הערות והיו לו תלונות עד שהעני התחיל ממש לבעוט עליו ואף מיאן להיפגש עמו.

העשיר שאל בפליאה את חברו החכם לפרש הכעס המוזר של העני, וזה אשר ענה לו החכם: צא ולמד עד כמה עוצמתית היא הרגשת העצמאות של האדם, עד כמה התלות בזולת פוצעת עמוקות את תחושת האני, את הכבוד העצמי. בפעם הראשונה זה היה נעים, בפעם השנייה זה קצת התחיל להכביד על הלב, ומפעם לפעם זה הכביד יותר ויותר, עד שכבר לא יכול היה לסבול זאת, ומכיון שלא היתה לו אפשרות להחזיר לך טובה לא מצא מוצא אחר כי אם למצוא עילה לבעוט עליך ולבעוט בטובה, ובכך להפגין נגדך את עצמאותו.

והוא עוד בועט!

אולי זה קצת מסביר את התנהגותם של ילדים המקבלים מהורים שפע של טוב ומצידם הם בועטים ומדברים בחוצפה. זה בולט בהורים המחתנים את ילדם ומעניקים לו בלי סוף את כל הנצרך לו ומחכים לקבל הערכה והוקרה, אך לפעמים ההערכה חסרה ולפעמים הילדים אף מתעלמים מהטוב שההורים נותנים להם.

ייתכן שהעומק נעוץ בכך שהנפש לא מסוגלת להיות תלונית, היא זקוקה לעצמאות, ובפרט הילדים המתבגרים המעוניינים להיות מצליחים בזכות עצמם. כאשר התחושה שמתקבלת מהורים היא ש"אתה לא יכול להסתדר לבד" ו"כל הקיום שלך הוא בזכותנו", זה גורם לילד להראות שהוא לא צריך את הטובה.

נסיים במאמר מהגמרא במסכת קידושין, שיש שני סוגי אנשים מכבדי הורים, האחד מהם יורש גן עדן והשני יורש גיהנום. האחד מאכיל את אביו מאכלים משובחים, וכשאביו שואלו מניין לך אלו עונה לו "סבא סבא, מה זה מענייך, העיקר אתה אוכל". זה יורש גיהנום. לעומת השני, שמעביד את אביו בטחנית ריחיים והולך לעבוד בעבודת הפרך אצל המלך במקום אביו בכדי שאביו לא יספוג שם השפלה – יורש גן עדן. כאן הבן נותן לאביו את העצמאות שלו בלי לאכול לחם חנם, זהו הכבוד האמיתי.

ושא הכבוד מתחיל ומסתיים בה' מלך הכבוד, שכל מה שברא בעולם לא ברא אלא לכבודו, אך במאמר זה נדון במושג כבוד השייך לבני אנוש.

ישנם מאמרים רבים בעניין הכבוד. מצד אחד "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם", ומצד שני יש מצוות רבות התלויות בכבוד כמו: כיבוד הורים, כבוד תלמידי חכמים, "יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך", וגם ציווי חכמים על הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו. וכאן נשאלת השאלה: אם הכבוד הוא דבר שלילי מדוע אנו מצווים לתת את הכבוד לאחר?

הבדל של שמים וארץ

יש כבוד, ויש גאווה, וצריך לשים לב להבדל האדיר ביניהם. בעוד שגאווה הוא המטבע אשר פסל המלך (כלשון האורחות צדיקים), כבוד הינו משהו אחר. כבוד הוא צורך בסיסי לכל אדם ובכל זמן. ההיפך מכבוד הוא זלזול והשפלה, שהם מהרגשות הכואבים ביותר, ובפרט כשהזלזול מגיע מאדם קרוב אליך ביותר והיות סבור שהוא מעריך אותך אך לפתע הוא משפיל. כמו כן אינה דומה השפלה שמגיע מאדם פחות לבין השפלה מאדם נכבד, וכמו שכתוב "הכל לפי המבייש והמתבייש".

כבוד הינו צורך בסיסי. אפילו אדם המזדקק לבריות והוא חסר כל – זקוק לכבוד. השטור של המלה כבוד הוא 'כבד', דבר בעל משקל כשלעצמו. לנוצה אין כמעט משקל, והיא לא יכולה לנוח על הרצפה ועפה באוויר. אדם זקוק להיות עצמאי, כשהאדם תלתי באחרים הוא לא יסופק אפילו אם הם יטיבו אתו מאוד. הוא צריך לחוש חשוב ולהיות חי נושא את עצמו.

ההודיה הפכה לכעס

מסופר על עשיר שמצא ברחוב עני לבוש קרועים ומטונף, חסר בית וחסר כל. העשיר הזמינו לביתו ונתן לו מים חמים להתקלח ואוכל מזין, חם ומשביע, וכן קנה לו בגדים חמים ושלמים. לא זו בלבד אלא שכששלחו מביתו הביא לו מתת יד הגונה למען יוכל להתחיל לשקם את עצמו.

הלה הכיר לו טובה מעומק הלב ולא מצא את המילים המתאימות איך להעריך את מה שעשה עבורו. לאחר תקופה שוב מצא אותו העשיר ברחוב באותו מצב ביט, קראו שוב לביתו, טיפח אותו כבראשונה וכששלחו הודה

רבי נחמן יעניק לך ולילדים שלך, חוזק נפשי והעצמה...

ניצוצות
מגזין הלב לכל המשפחה

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:

02-623-1218

כמו זיגוג

בצד עומדים האנשים ההגיוניים ומבקשים לתפוס אומנות אבותיהם ולצעוק אל השם. הם לא מבינים לאן נעלם השכל של הצעקנים האלה. אתם לא רואים שהשם מסוגל לעשות הכל? אתם לא מבינים שהכל מתוכנן?

לא, הם לא מבינים. ראש בטטה. ובדיוק ככה זה ממשיך. מקבלים מיליונים מביזת הים, המתלוננים לא יודעים היכן לקבור את עצמם מבושה, אבל אחרי שלש ימים אין מים. שוב אותה הצגה: החברה הטובים מבינים שזה נסיון מהשם, אבל הטיפשים שכחו מה קרה כבר כמה פעמים ושוב מתלוננים, שוב צעקות: מה נשתה?

...

השם נותן נסיונות, אבל נותן לנו רמזים ועזרה לבחור בטוב. הוא מראה את כוחו פעמים רבות, אך לא משאיר את הארת הפנים לעד, הרי צריך גם נסיון. ואז מגיעה הסתרת הפנים. הטיפשים מתחילים להתלונן ולכפור, אך החכמים פותחים את העינות של לפני שבוע ורואים שאז השם הראה בצורה הכי ברורה שהוא קיים, אז ברור שההסתרה של עכשיו היא נסיון, ואפילו נסיון קל מידי. ברור שהוא מוביל את הכל.

במיוחד אפשר לראות זאת בעניין הפרנסה. רק תתחיל להסתכל קצת אחורה, תראה איך השם עזר לך בכל יום. תמיד השם סידר לך את הפרנסה באופנים מדהימים שהשאירו את פיך פעור מרוב השגחה. אז עכשיו השם מסתיר את פניו, אתה כבר לא רואה השגחה ברורה בפרנסה, והוא עומד ומחכה לראות אם אתה מאלה שמבינים עניין שאין טעם לדאוג לחינם, או שתלך עם ראש בקיר ותתחיל לטחון רוח במחשבות מאיפה אתה משיג כסף.

אל תהיו כסוס כפרד אין הבין! תלמד מההיסטוריה! אתם לא של עם ישראל, תלמד מההיסטוריה של עצמך! תישען על השם שעזר לך תמיד!

(ליקוטי הלכות גביית חוב מהיתומים ה)

מה שבועות כבר עברו בתהליכי יציאת מצרים? התחלנו משמות, וארא, בא, בשלח. ארבעה שבועות.

שים לב למשהו מדהים: תמיד הגרף עולה ויורד, כמו זיגוג.

בתחילה משה רבינו מגיע לעם המסכן והמשועבד ומדבר על ישועות והצלות, נכנס לפרעה בלי פחד ועושה מופתים, והציבור קונה את ההבטחות בעיניים בורקות ומתמלא בתקווה.

לא עוברות כמה שעות, והכל מתהפך. פרעה מתרגז, מצווה על הוספות שעות למשמרות של העבדים העבריים על ידי הפסקת אספקת התבן. הציבור סובל קשות.

כעת מה העוילים אומר? מה אומרים על המצב במקווה, בשטיבלאך?

תלוי את מי תשאל. אתה הולך לחברה הרציניים, הם מסבירים בהגיון שברור שיש כאן משה רבינו ואפילו פרעה נמס כמו זבוב בפניו, רק שהשם מנסה אותנו ורוצה לראות אם אנחנו חזקים, אם אנו מסוגלים להישאר חזקים באמונה גם כשהמצב לא איי איי.

מאיך, כשאתה הולך לוואטספים של דתן ואבירים אתה שומע זמירות אחרות לגמרי: הבאשתם את ריחינו בעיני פרעה... למה אתם עושים את זה... מי בקש מכס?...

בואו רגע נדלג לפרשתנו. דתן ואבירים נשאו עם לשון בחוץ. כל הקהל יוצא החוצה ברכוש גדול ופרעה מייבב עם פיג'מה ומתחנן שיצאו. התברר שהצו"לים צדקו, משה רבינו צדק.

נראה לך שהם חוזרים בהם? איפה.

עוברים שישה ימים, עם ישראל מסתובב במדבר ורואה מרחוק את המצרים רודפים אחריהם כשוססיהם מרימים ענני אבק אימתניים, והדתנים והאבירים מתחילים לצעוק: למה העלית אותנו ממצרים, כל המטרה שלך היתה להרוג אותנו במדבר!...

לצעירי הצאן

שירה לקל חיי

מי שהולך עם כלי נגינה לשדה זה בודאי יפתח את לבו בהתבודדות ושירה בינו לבין קונו. התבודדות עם נגינים ושירים מעלטה יותר גבוהה מהתבודדות עם לב נשבר ובכיות, כי לשיר לה' זו המעלה הגבוהה ביותר. גם בשעת למוד התורה טוב לנגן, וכן טוב וראוי לכל אחד לנגן את התפילה...

מתוך מאמר ראש הישיבה

להשליך את הילד

213 שנים לפטירת רבי מרדכי מלעכוויטש • שב"ק י"ג שבט תשפ"ג - י"ג שבט תק"ע

קרחו כפיתים! "... השליח נוכח לדעת שאין עם מי לדבר, הצדיק ממש לא איתנו בעולם הזה.

נאלץ הוא להמתין שעה ארוכה [כשפקעה סבלנותו נישג גם הוא להתפלל, אך אף כשגמר נדרש להמשיך ולחכות...], עד לאחר שרבי מרדכי פסק מלהבעיר את מילות התפילה ויכלו לגשת אליו, ובראותו את פניו בישר לו רבי מרדכי בפנים צהובות כי אכן שליחותו הוכתרה בהצלחה ומאז שרבו מקרלין החל להתפלל עליו הוטב מצבו של הילד בדרסטיית.

השליח חזר לקרלין לבשר את הבשורה הטובה, וכשרבי שלמה תמה בפניו לפרש איחורו סיפר השליח לרבי שלמה על מעשי תלמידו בתפילתו למרות שבנו עדיין חולה מסוקן.

• • •

כל כך חייכינו למראהו השובב של הילד שחזר להפוך את הבית, כמה טוב לראות אותו שוב משתובב! אך זה מזכיר לנו שעלינו לנסוע קארלינה ולהודות לרבי שהציל את ילדינו בתפילתו לבוא.

נסע רבי מרדכי לקרלין ובמילים חמות ונרגשות הודה לרבי על עזרתו השמימית שהגיעה ברגע האחרון, אך הרבי לא חשך את תמיחתו מתלמידו: אב לילד במצב כזה, איך יכול לעזוב את הכל ולהשליך את עצמו לגמרי אל התפילה? מה עם דאגה והשתתפות במחלתו של הילד?

ורבי מרדכי ענה: "רבי קדוש, כתוב בפסוק 'ותשלך את הילד תחת אחד השיחים'; כדאי להשליך את הילד – תחת [ב-עבור] תפילה אחת ושיחה אחת כראוי לפני בורא העולם!"...

(מקור: הרבי משומורי-אמונים בני-ברק בשם אביו רא"ח משומורי אמונים)

מה הם היו רוצים לחזור לרגעים המתוקים הללו, לראות את הקונדס הקטן שלהם משתובב בבית ואפילו הופך אותו על-הדרך. הכל הם מוכנים לקבל, רק לראות אותו זז, הולך, לא שוכב במיטה כאבן דומם.

כאבן אמרנו, אך הוא פחות דומה לאבן קרה ויותר לברזל רותח. אמו יושבת סמוך למיטתו ומנסה בכל כוחה להוריד את חומו כהחלפת קומפרסים קרים על מצחו הלוהט, כשהיא לא מתחשב בעיניה הנעצמות ובכוחה הכלה.

גם בעלה הצדיק רבי מרדכי דואג לילד מאוד ומרבה בתפילה ובתחנונים עבורו, וכעת הוא הלך לקרוא לרופא שייעביר חוות דעת מעודכנת על מצבו.

הרופא נכנס ביהירות כשעקביו נוקשים קצובות ברצפת העץ, הניח את מזוודתו על השידה ובחן את הנער.

האב והאם עומדים בצד מתוחים ומתפללים חרישית, והרופא לא שוהה רבות: "לצערי עליי לבשר לכם כי הוא לא יעבור את הלילה בחיים. הוא כבר גוסס, בערך שעתיים נותרו לו לחיות. מצטער".

הרופא לא שכח ליטול את שכרו, אך אפילו ליבו שהתרגל למקרים קשים זע מעט. אולם מה הוא יכול לעשות? הוא אינו מחייה מתים.

רבי מרדכי נסער לשמע האבחנה המחרידה וללא שהות יצא בסערה החוצה, קרא בדחיפות לאחד ממכריו ושלח אותו אל העיירה קרלין שיזכיר את בנו לטובה ולרפואה שלימה לפני רבו רבי שלמה קארלינער. "חוושה מהר, קח את הסוס הכי מהיר שיש לך, כי הזמן דוחק ואני רוצה שתגיע אל הרבי כשהילד עוד בחיים!". השם ישמרו.

יצא השליח במהירות שיא והאיץ בסוס שכאלו הבין גם הוא את החשיבות העליונה בריצתו והתעלה מעל ומעבר ליכולתו. תוך שעה ומחצה כבר היה השליח בחדרו של רבי שלמה מקרלין וסיפר לו בנשימה טרופה על ילדו של תלמידו החביב רבי מרדכי שנשמתו הולכת ונפרדת ממנו.

רבי שלמה נבהל מהבשורה הקשה ומיהר לקרוע שערי שמים עבורו. בבוקר השכם הוא מיהר לשלוח חזרה את השליח המיוחד, שיאמר לו האם הילד שרד את הלילה ומה מצבו.

השליח הגיע אל היעד כשעה לאחר הזריחה, אך רבי מרדכי כבר עמד מעוטף בטליתו ועטור בתפיליו והתפלל כדרכו בהתלהבות אדירה ונוראה כשכל גופו עטוף במילות התפילה שיוצאות מפיו באש להבה.

השליח ניסה לגשת אל רבי מרדכי ולברר על מצב בנו, אך רבי מרדכי המשיך לזעוק את הפסוקים: "משליך

באש להבה, ציונו של רבי מרדכי

רבי מרדכי מלכוובין זצ"ל

נולד: תק"ב, ג' נשוויז [בלארוס].

יטנר נער: מספרים כי בגיל 12 דרש בבית הכנסת הגדול שבוילנא לפלול נפלא.

על העדה: התמנה לאדמו"ר כבן 50, ושנה לאחר מכן התיישב בלכוובין שבליטא. היה מהראשונים להפצת החסידות במדינה.

עד כלות: התלהבותו העל-טבעית בתפילה סדקה פעם את ריאתו והעמידתו בסכנת חיים ממשית.

נפטר: בן 68 בדרך לחתונת נכדו בעיר סטולין, ושם מנוחתו כבוד.

פעם ביקר רבי מרדכי בעיר מינסק, והמתנגדים שבעיר ששמעו את דברי תורתו שחקו על כך שפירושו אינם מתיישבים יפה בפסוקים. ענה רבי מרדכי: "מה הם רוצים ממני?! האם כוונתי ליישב את הפירוש בפסוק? אני רוצה ליישב את הפסוק בקרבי!"...

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון!

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

מדוע אומרים זמירות במוצאי שבת?

תשובה: מאחר שבשבת אליהו הנביא לא יכול לבוא, במוצאי שבת אנו מזכירים את שמו ומתפללים שיבוא. וכן אומרים זמירות כדי ללוות את המלכה ביציאתה.

הרחב דבר:

כתב הטור בהלכות מוצאי שבת (או"ח סי' רצג) שרגילים להזכיר אליהו הנביא, כי מערב שבת עד מוצאה אליהו הנביא לא היה יכול לבוא ולבשרנו על הגאולה: בערב שבת מובטח לישראל שלא יבוא מפני הטורח [שיניחו את ההכנות לשבת ויבואו לקבל פניו], ובמשך השבת לא יכול לבוא מפאת איסור "תחומין" [-שאסור ללכת יותר מאלפיים אמה], כמובא בגמרא (עירובין מג, ב), ולכן במוצאי שבת שהוא כבר יכול להגיע אנו מתפללים שיבוא ויבשרנו על הגאולה.

[לפי טעם זה היה מן הראוי לומר "אליהו" גם במוצאי יום טוב, כי גם אז אינו יכול להגיע? הב"ח עומד על כך, ומתרגן שמאחר והזכרנו במוצאי שבת "אליהו" שוב אין צורך להזכיר עוד במשך השבוע, ועוד שלשמירת שבת יש קשר מובהק לגאולה כי אם ישראל שומרים שתי שבתות מיד נגאלים. וראה בפרישה ובאליה רב ובתוספת שבת ובעוד אחרונים תירוצים נוספים

על הקושיא וטעמים נוספים למנהג]. המנהג הנ"ל מובא גם ברמ"א (שם) בלשון זו: "ונהגו לומר ולהזכיר אליהו הנביא במוצאי שבת, להתפלל שיבא ויבשרנו הגאולה". ואנו מקיימים זאת באמירת הפזמון "אליהו הנביא".

אך לבד מזאת ישנם הרבה פזמונים וזמירות למוצאי שבת, וכתוב ב"בית יוסף" (או"ח סי' ש) בשם "שיבלי הלקט" שנהגו לומר פיוטים וזמירות ללוות השבת כדרך שמלוין את המלך בכניסתו וביציאתו. מנהג זה מוזכר ב"משנה ברורה" (סי' רצה סק"ז) בלשון זו: "ועיין ב'אליה רבה' שהמדקדקים אומרים גם שאר פזמונים ושירים כאשר הם מצויים אצלנו". ובמקום נוסף (סי' ש סק"ג) כתב: "ונוהגים גם כן לומר פיוטים וזמירות אחר הבדלה".

נסיים במעט מדברי רבינו הק' ז"ל (בלקו"מ תניינא קד): והיה מזוהר ומוכח אוננו כמה פעמים לומר זמירות בשבת, והיה מקפיד וכועס מאד על מי שהיה חכם בעיניו ואינו מתאמץ לומר זמירות בשבת ובמוצאי שבת או שאר עבודות פשוטות..."

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

את כל החסכוניות

לארץ ישראל? יש שם ציונים, אסור לנסוע שמה, ועוד כהנה וכהנה. אבא עשה אתו עסקה, ואמר לו כך: אתה כאחד מראשי 'אגודת ישראל' תשיג לעצמך שני כרטיסים, ולאחר מכן אני אקנה אותם ממך.

"חלפו כמה שבועות, ויום אחד נכנס הרב ביגון לחנות של אבא, ואמר לו 'יש לי שני כרטיסים', אלא שהוא מבקש עליהם שמונה מאות זלוטי! הון עצום מאוד בימים ההם.

אבא לא התרגש כלל. הוא פתח את הכספת שלו בחנות, רוקן אותה מכל חסכוניותו מאז חתונתו, ונתן לו את כל הכסף. כזה היה אבא, איש של מסירות נפש, מה שרבינו אומר עושים עד הסוף, גם בעבור כל ממונו!"

(מגזין "ניצוץ" תשרי תש"פ)

מה שרבינו אומר עושים עד הסוף! ר' מרדכי יגלניק

מרדכי יגלניק ז"ל הרעיש עולמות בניסיונות נואשים לקבלת סרטיפיקטים לארץ ישראל, אלא שכל מאמציו עלו בתוהו. רבים, טובים ומקושרים ממנו, המתינו שנים ארוכות לקבלת המסמכים הנכספים, ולשווא. לא מכבר עלה ארצה הגאון החסיד רבי אלחנן ספקטור אחי שנים של המתנה ודחיות, תוך הפעלת כל צינור אפשרי בארץ ובפולין, וגם הוא קיבל לבסוף אשרות עליה רק לו ולזוגתו. אלא שאז הגיעה הישועה ממקום לא צפוי בכלל...

מספר בנו ר' שמעון: "יום אחד אבא פוגש את אחד מראשי 'אגודת ישראל', הרב יוסף ביגון, והתחנן בפניו שיעזור לו להשיג סרטיפיקט – ויזה, לארץ ישראל. הרב ביגון אמר לו: 'מה לך לנסוע

פתגם השבוע

מתח לימודים גבוה מיד יכול לגרום לרפיון

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת אוקן

ההצלחת משפחת שרון

ההצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

נשמה בבניין השומם של המחנה

תפילין, מספר וידר, אבל כששאלתי אותו על כך הוא התרגש מאד. הוא אמר לי שהוא הניח תפילין בעבר, וכששאלתי אותו אם הוא רוצה להניח שוב הוא מיד השיב שכן.

"זה היה רגע מיוחד" משחזר וידר. "שלשה חסידיים וחייל יהודי רחוק, נפגשים במקרה רק כי הקדוש ברוך הוא שלח אותנו לבניין הזה ולחדר הזה להניח לו תפילין. החייל כל כך התרגש, שלאחר אמירת "שמע" ו"ואהבת" ביקש להקליט סרטון של הוראות הנחת תפילין כדי שיוכל להשתמש בו בעתיד אם יתקל בזוג נוסף.

הם הגיעו לפתח בית הכנסת השומם שבמרכז מחנה האקדמיה הצבאית שבניו יורק, וגם כאשר גילו שהדלת נעולה משהו פנימי גרם להם להתעקש למצוא פתח נוסף. הם החלו להסתובב סביב, ולבסוף מצאו דלת אחת פתוחה. רק אחרי דקות הם הבינו שהם היו שלוחים של משהו חשוב מאד.

הזמנה לטקס

אהרון וידר, מאייר טאובר וג'ייקוב אייסדורפר, הם היהודים חסידיים המתגוררים במחוז רוקלנד בניו יורק, והם מכהנים כחלק מחבר המחוקקים של המחוז.

היה זה בשבוע שעבר, כאשר הם הזמנו לאחד מבניי מחנה האקדמיה הצבאית של ניו יורק לטקס השבעתו של חבר קונגרס אתו הם מייודדים. במהלך הטקס הם נפגשו עם מפקד המקום גנרל סטיבן גילנד, גנרל בעל שלושה כוכבים, שהזמין אותם לסיור בשטחי בית הספר הצבאי עד לתחילת הטקס.

תחילה חשבו האברכים החסידיים לוותר על הסיור, כאשר חשבו לעצמם שאין משהו מיוחד שיכול לעניין אותם במתחם זה, אך לבסוף אחד מהם נזכר שיש במקום בית כנסת, והם יצאו לכיוון הבניין בו נמצא בית הכנסת.

יניח תפילין כל יום. הנחת התפילין הראשונה במפגש הפתאומי

"ברגע ששמענו שהוא חושב על כך שאולי בעתיד ימצא תפילין, אמרנו לו שאנחנו יכולים לשלוח לו תפילין משלו למחרת היום. החייל התלהב, לחץ לנו ידיים בהתרגשות גדולה ואמר שהוא ממש ישמח לקבל אותם כמה שיותר מהר."

הכל מכוון מלמעלה

כמובן שעם שובו למונסי השיג וידר זוג תפילין וכן מראת תפילין, שקית תפילין ופריטים נוספים. לאחר מכן הוא שלח לחייל הודעה שתפיליו מוכנים. בסוף השבוע נפגשו וידר והחייל היהודי במחסום הכניסה לווסט פוינט, שם קיבל החייל בשמחה את זוג התפילין החדש שלו.

"איינו עד כמה הקדוש ברוך הוא מכוון את צעדיו של כל יהודי" משחזר וידר בהתרגשות, "אנו בכלל לא ידענו מדוע עלינו ללכת להשבעה ואחר כך גם לסיור בבית הכנסת, ולמה כשהוא היה סגור ממש התעקשנו למצוא דרך להיכנס. אבל הכל היה מכוון מלמעלה: החייל הבודד שישב שם רצה תפילין ואנחנו היינו השליחים משמים להביא לו אותן."

בבואם לבית הכנסת התברר כי כל הדלתות נעולות. לרגע הם חשבו לחזור לאחור, אך לאחר דקה החליט אהרן וידר כי הוא מוכרח להיכנס לבית הכנסת. "ממש הרגשתי שמישהו או משהו דוחף אותי להיכנס לבניין, אני לא יכול לתאר את התחושה במילים, אבל היא הייתה שם."

וידר וחבריו הלכו לחלוק האחורי של הבניין, שם מצאו דלת פתוחה. הם התחילו להסתובב קצת בבניין, לחפש מישהו. את מי? הם לא כל כך ידעו. לאחר שניסו דלתות וחדרים שונים, הם שמעו לפתע קול בוקע מחדר ספרייה קטן וכאשר הם נכנסו פנימה הם מצאו חייל בודד, היחיד ששוהה בבניין.

חייל יהודי מתגעגע

החייל שנדהם לראות שלשה יהודים חסידיים ניצבים מולו באמצע היום בבית הכנסת הציג את עצמו, כשלבדריו הוא יהודי ממשפחה רחוקה מהדת המתגוררת בקליפורניה, אך בתקופה האחרונה הוא החל להתעניין ביהדות.

"אני לא יודע מה הביא אותי לשאול אם הוא מניח

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א אצלכם בבית

